

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 18ης Δεκεμβρίου 2003

Υπόθεση T-215/02

Santiago Gómez Reino
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Καταπολέμηση της
Απάτης (OLAF) - Καθήκον αρωγής - Προσφυγή-αγωγή προδήλως
απαράδεκτη και προδήλως αβάσιμη»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 1685

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο αφενός, αίτηση ακυρώσεως μιας
σειράς μέτρων σχετικών με έρευνες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας
για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF) και με αιτήσεις
αρωγής βάσει του άρθρου 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής
Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και,
αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται ως προδήλως απαράδεκτη και
ως προδήλως αβάσιμη. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του
έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας
ασφαλιστικών μέτρων T-215/02 R και C-471/02 P(R).

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Βλαπτική πράξη - Έννοια - Προπαρασκευαστική πράξη - Απόφαση κινήσεως διοικητικών ερευνών - Απαράδεκτο (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

2. Υπάλληλοι - Καθήκον αρωγής της διοικήσεως - Περιεχόμενο - Δημόσια και προσωπική δυσφήμιση υπαλλήλου με δημοσιεύματα του τύπου - Υποχρέωση λήψεως των αναγκαίων μέτρων για την αποκατάσταση της θιγείσας τιμής του υπαλλήλου - Όρια (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 24)

3. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Αγωγή αποζημιώσεως - Αγωγή δυνάμει της εις ολόκληρον και επικουρικής υποχρεώσεως της διοικήσεως να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη υπάλληλος από ενέργεια τρίτου - Παραδεκτό - Όροι - Υποχρέωση του ενδιαφερόμενου να προσφύγει προηγουμένως στα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να επιτύχει αποκατάσταση της ζημίας από τον προξενήσαντα αυτήν (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 24, εδ. 2, και 91)

1. Η ύπαρξη βλαπτικής πράξεως υπό την έννοια των άρθρων 90, παράγραφος 2, και 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για το παραδεκτό κάθε αγωγής αποζημιώσεως που ασκείται από υπαλλήλους κατά του κοινοτικού οργάνου στο οποίο υπάγονται. Πάντως, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος αμέσως και ευθέως, μεταβάλλοντας καταφώρως την νομική του κατάσταση. Σε θέματα υπαλληλικών προσφυγών, οι προπαρασκευαστικές πράξεις μιας τελικής αποφάσεως δεν είναι βλαπτικές και δεν μπορούν επομένως να προσβληθούν παρά μόνο παρεμπιπτόντως, μαζί με την προσφυγή κατά των ακυρώσιμων πράξεων. Αν ορισμένα καθαρά προπαρασκευαστικά μέτρα μπορούν να βλάψουν τον υπάλληλο στο μέτρο που μπορούν να επηρεάσουν το περιεχόμενο πράξεως δυνάμενης να προσβληθεί εκ των υστέρων, τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ανεξάρτητης προσφυγής και πρέπει να αμφισβητηθούν προς στήριξη προσφυγής βάλλουσας κατά της πράξεως αυτής.

Συνιστούν προπαρασκευαστικά μόνο μέτρα της ενδεχόμενης αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF) περί κινήσεως ή εκ νέου κινήσεως διοικητικής έρευνας καθώς και οι πράξεις ελέγχου ως προς τη διεξαγωγή εσωτερικής έρευνας της διοικήσεως σχετικά με υπάλληλο και η διαβίβαση, από την OLAF προς αυτήν, της εκθέσεως με τα πορίσματα της έρευνας και τα συμπεράσματα και τις συστάσεις του διευθυντή της OLAF. Το αυτό ισχύει, αφενός, όσον αφορά την άρνηση της OLAF να κοινοποιήσει στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο ορισμένες πράξεις σχετικά με την υποτιθέμενη εις βάρος του εσωτερική έρευνα, γεγονός που θα του επέτρεπε να αμυνθεί στο πλαίσιο της έρευνας αυτής και, αφετέρου, την ίδια την απόφαση του κοινοτικού οργάνου να κινήσει και να διεξαγάγει μια εσωτερική έρευνα.

(βλ. σκέψεις 46, 47, 50, 53 και 55)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 10 Δεκεμβρίου 1969, 32/68, Grasselli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1969, σ. 505, σκέψεις 4 έως 7· ΔΕΚ, 1 Φεβρουαρίου 1979, 17/78, Deshormes κατά Επιτροπής, Συλλογή 1979, σ. 189, σκέψη 10· ΔΕΚ, 14 Φεβρουαρίου 1989, 346/87, Bossi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 303, σκέψη 23· ΠΕΚ, 13 Ιουλίου 1993, Moat κατά Επιτροπής, T 20/92, Συλλογή 1993, σ. II-799, σκέψη 39· ΠΕΚ, T-391/94, 6 Ιουνίου 1996, Baiwir κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-269 και II-787, σκέψη 34· ΠΕΚ, 18 Ιουνίου 1996, T-293/94, Vela Palacios κατά ΟΚΕ, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-305 και II-893, σκέψη 22

2. Η διοίκηση διαθέτει, αφενός, εξουσία εκτιμήσεως στην επιλογή των μέτρων και των μέσων εφαρμογής του άρθρου 24 του ΚΥΚ και, αφετέρου, οφείλει –ιδίως ενόψει σοβαρών και αβασίμων κατηγοριών– να λάβει όλα τα αντικειμενικά αναγκαία και πρόσφορα μέτρα για να αποκαταστήσει, κατ' εφαρμογήν του ίδιου άρθρου 24, τη θιγείσα υπόληψη του υπαλλήλου του οποίου αμφισβητήθηκε η επαγγελματική υπόληψη.

Σε περίπτωση υποτιθέμενης δημόσιας και προσωπικής δυσφήμισης υπάλληλου με δημοσιεύματα του τύπου των οποίων κύριος στόχος ήταν το ίδιο το κοινοτικό όργανο, ο υπάλληλος, σύμφωνα με την υποχρέωση νομιμότητας, η οποία εκτείνεται σε όλη τη σφαίρα των σχέσεων μεταξύ αυτού και του κοινοτικού οργάνου, πρέπει να μεταβιβάσει σε αυτό το δικαίωμα υπερασπίσεως της φήμης του κατά τρόπον ώστε να μην προκληθεί βλάβη στα συμφέροντα του κοινοτικού οργάνου.

(βλ. σκέψεις 62 και 73)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 26 Οκτωβρίου 1993, T-59/92, Caronna κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1129, σκέψεις 64, 65 και 92, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία ΠΕΚ, 19 Μαΐου 1999, T-34/96 και T-163/96, Connolly κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-87 και II-463, σκέψη 130

3. Η αγωγή αποζημιώσεως που ασκείται από υπάλληλο δυνάμει της εις ολόκληρον και επικουρικής υποχρεώσεως της διοικήσεως, την οποία επιβάλλει το άρθρο 24, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (ΚΥΚ), να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ως υπάλληλος, λόγω της ιδιότητάς του και των καθηκόντων του, από ενέργεια τρίτου δεν μπορεί να κηρυχθεί παραδεκτή παρά μόνον εάν ο ζημιωθείς υπάλληλος δεν μπόρεσε να επιτύχει αποκατάσταση εκ μέρους του προξενήσαντος τη ζημία, ενδεχομένως στρεφόμενος εναντίον του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(βλ. σκέψη 2)

Παραπομπή: Caronna κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 31 έως 33